

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2020 r.
poz. 765, 2320.

U S T A W A

z dnia 11 października 2013 r.

o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych¹⁾

TYTUŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) udzielania wzajemnej pomocy przez Rzeczpospolitą Polską i państwa członkowskie oraz państwa trzecie przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych;
- 2) wykorzystywania informacji otrzymywanych w ramach udzielania wzajemnej pomocy także do celów innych niż dochodzenie podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych.

Art. 2. Ustawę stosuje się do następujących należności pieniężnych:

- 1) podatków i należności celnych pobieranych przez Rzeczpospolitą Polską, państwo członkowskie lub w ich imieniu, przez ich jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego, w tym organy lokalne, lub w imieniu tych jednostek lub organów, a także w imieniu Unii Europejskiej;
- 2) refundacji, interwencji i innych środków stanowiących część całkowitego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w tym kwot należnych w związku z tymi działaniami;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, cel i innych obciążeń (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010, str. 1).

- 3) opłat i innych należności pieniężnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru;
- 4) kar, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1–3, nałożonych przez organy właściwe do pobierania podatków i należności celnych lub właściwe do prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących podatków i należności celnych lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek organów właściwych w sprawie podatków i należności celnych;
- 5) opłat za zaświadczenia i podobne do zaświadczeń dokumenty wydane w postępowaniach administracyjnych w sprawie należności pieniężnych, o których mowa w pkt 1;
- 6) odsetek i kosztów związanych z należnościami pieniężnymi, o których mowa w pkt 1–5, w związku z którymi możliwe jest zwrócenie się o wzajemną pomoc;
- 7) przekazanych do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dokument zabezpieczenia – dokument wystawiony przez państwo członkowskie, dołączony do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne, o których mowa w art. 2 pkt 1–6, i stanowiący podstawę do zabezpieczenia w tym państwie członkowskim;
- 2) dzień roboczy – dzień od poniedziałku do piątku, z wyjątkiem dnia ustawowo wolnego od pracy;
- 3) jednolity formularz służący do powiadomienia – dokument wystawiony przez organ egzekucyjny, wierzyciela albo państwo członkowskie, dołączony do wniosku o powiadomienie;
- 4) jednolity tytuł wykonawczy – dokument wystawiony przez organ egzekucyjny albo państwo członkowskie, dołączony do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6;
- 5) państwo członkowskie – państwo będące członkiem Unii Europejskiej inne niż Rzeczpospolita Polska;
- 6) państwo trzecie – państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej;
- 7) pierwotny tytuł wykonawczy – odpowiednio:

- a) tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) dokument wystawiony przez państwo członkowskie, stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2, w tym państwie,
 - c) dokument wystawiony przez państwo trzecie, stanowiący podstawę do dochodzenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, w tym państwie;
- 8) podmiot – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której dotyczy wzajemna pomoc;
- 9) wniosek o udzielenie pomocy – wniosek o udzielenie informacji, wniosek o powiadomienie, wniosek o odzyskanie należności pieniężnych oraz wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 4. 1. Dochodzenie oraz zabezpieczenie należności pieniężnych państw członkowskich lub państw trzecich odbywa się w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”.

2. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach dotyczących wzajemnej pomocy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256).

TYTUŁ II

Organizacja i ogólne zasady udzielania wzajemnej pomocy

DZIAŁ I

Organizacja udzielania wzajemnej pomocy

Art. 5. 1. Zadania z zakresu wzajemnej pomocy wykonują minister właściwy do spraw finansów publicznych, centralne biuro łącznikowe, wierzyciel, naczelnik urzędu skarbowego i organ egzekucyjny.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, tryb współpracy między centralnym biurem łącznikowym a

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1655, 1798, 1901 i 2070 oraz z 2020 r. poz. 288.

naczelnikami urzędów skarbowych, organami egzekucyjnymi lub wierzycielami oraz między wierzycielami a organami egzekucyjnymi, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego i skutecznego korzystania z pomocy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz udzielania pomocy państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu.

Art. 6. Do zadań ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wzajemnej pomocy należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań związanych z wzajemną pomocą;
- 2) zawieranie z państwami członkowskimi i państwami trzecimi porozumień w zakresie wzajemnej pomocy;
- 3) organizowanie i koordynowanie kontaktów z organizacjami międzynarodowymi, państwami członkowskimi, państwami trzecimi oraz Komisją Europejską, w tym informowanie Komisji Europejskiej o wyznaczeniu centralnego biura łącznikowego oraz biura łącznikowego.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie o:

- 1) liczbie wniosków o udzielenie pomocy, wraz z informacją o liczbie poszczególnych rodzajów tych wniosków, które zostały przesłane do każdego państwa członkowskiego i które otrzymano od każdego z tych państw w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) wysokości należności pieniężnych, które były przedmiotem wniosków o odzyskanie należności pieniężnych, oraz należności pieniężnych, które zostały wyegzekwowane.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać Komisji Europejskiej inne sprawozdania, uzyskane od centralnego biura łącznikowego, które mogą być pomocne przy ocenie udzielania wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6.

Art. 8. W przypadku zawarcia umowy międzynarodowej lub porozumienia w sprawach objętych wzajemną pomocą, o której mowa w tytułach III i IV, innych niż sprawy dotyczące postępowania w indywidualnych przypadkach, minister właściwy do spraw finansów publicznych powiadamia o tym niezwłocznie Komisję Europejską.

Art. 9. 1. Odpowiedzialne za kontakty z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy jest centralne biuro łącznikowe, do zadań którego należy:

- 1) weryfikowanie i przekazywanie państwom członkowskim lub państwom trzecim wniosków o udzielenie pomocy;
- 2) weryfikowanie i przekazywanie naczelnikom urzędów skarbowych i organom egzekucyjnym wniosków państw członkowskich lub państw trzecich o udzielenie pomocy;
- 3) udzielanie informacji na wniosek państw członkowskich lub państw trzecich;
- 4) przekazywanie dokumentów, informacji i wniosków, innych niż określone w pkt 1, związanych z realizacją wzajemnej pomocy;
- 5) tłumaczenie przekazywanych informacji, wniosków i dokumentów;
- 6) sporządzanie zarządzeń zabezpieczenia oraz zagranicznych tytułów wykonawczych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza, w drodze rozporządzenia, podległą albo nadzorowaną jednostkę organizacyjną, która będzie realizowała zadania centralnego biura łącznikowego, kierując się stopniem przygotowania jednostki organizacyjnej do realizacji zadań centralnego biura łącznikowego.

Art. 10. W przypadku otrzymania od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wniosku o udzielenie pomocy niezgodnie z właściwością, przekazuje się go niezwłocznie do centralnego biura łącznikowego, informując o tym państwo członkowskie lub państwo trzecie.

Art. 11. 1. Realizacja zadań centralnego biura łącznikowego, w tym odpowiedzialność za kontakty z państwami członkowskimi lub państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy, w odniesieniu do niektórych rodzajów lub kategorii podatków lub należności celnych, może być powierzona biurowi łącznikowemu.

2. Do biura łącznikowego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące centralnego biura łącznikowego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, podległą lub nadzorowaną jednostkę organizacyjną, która będzie realizowała zadania biura łącznikowego oraz określić rodzaj lub kategorię podatku lub

należności celnych, w zakresie których właściwa będzie ta jednostka organizacyjna, kierując się potrzebą zwiększenia efektywności wzajemnej pomocy oraz biorąc pod uwagę właściwość rzeczową wyznaczonej jednostki organizacyjnej.

Art. 11a. Dane osobowe przetwarzane w celu wykonywania zadań wynikających z ustawy podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu przez administratora danych do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób do tego uprawnionych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności;
- 3) testowaniu i doskonaleniu stosowanych środków technicznych i organizacyjnych;
- 4) zapewnieniu bezpiecznej komunikacji w sieciach teleinformatycznych, w szczególności poprzez pozyskiwanie danych osobowych i przekazywanie ich podmiotom zewnętrznym z wykorzystaniem technik kryptograficznych;
- 5) zapewnieniu ochrony przed nieuprawnionym dostępem do systemów informatycznych organów;
- 6) zapewnieniu integralności danych w systemach informatycznych organów;
- 7) określeniu zasad bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych.

DZIAŁ II

Ogólne zasady udzielania wzajemnej pomocy

Art. 12. Wzajemna pomoc jest realizowana na podstawie wniosku o udzielenie pomocy, z zastrzeżeniem art. 64.

Art. 13. Wniosek o udzielenie pomocy może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego podmiotu.

Art. 14. Z wnioskiem o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie występuje, w przypadkach określonych w ustawie, odpowiednio organ egzekucyjny lub wierzyciel.

Art. 15. 1. Wniosek o udzielenie informacji otrzymany od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego realizuje centralne biuro łącznikowe.

2. Wniosek o powiadomienie otrzymany od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego realizuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek.

Art. 16. Informację o przewidywanym zwrocie podatku, nadpłaty podatku lub należności celnych pochodzącą od państwa członkowskiego centralne biuro łącznikowe przekazuje właściwemu miejscowo organowi egzekucyjnemu, o którym mowa w art. 19 § 1, 2 lub 5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 17. Wnioski o udzielenie pomocy, dokumenty, informacje oraz inne wnioski są przesyłane za pośrednictwem centralnego biura łącznikowego.

Art. 18. Centralne biuro łącznikowe niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku o udzielenie pomocy, odmawia udzielenia pomocy w przypadku niespełnienia warunków udzielenia wzajemnej pomocy, wskazując przyczyny odmowy.

Art. 19. 1. Wnioski o udzielenie pomocy, dokumenty, informacje oraz inne wnioski przesyła się:

- 1) do państw członkowskich – przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, a jeżeli ze względów technicznych nie jest to możliwe – drogą pocztową;
- 2) do państw trzecich – drogą pocztową.

2. Dołączone do wniosku o udzielenie pomocy dokumenty przekazywane przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej mają postać elektronicznej kopii dokumentu.

3. Wniosek o udzielenie pomocy przesyłany drogą pocztową powinien zawierać wskazanie imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego podpisującego.

4. W przypadku kopii dokumentu, który dołączany jest do wniosku o udzielenie pomocy przesyłanego drogą pocztową, poświadcza się jej zgodność z oryginałem przez umieszczenie na niej wpisu „kopia zgodna z oryginałem” oraz wskazuje się imię i nazwisko pracownika dokonującego uwierzytelnienia oraz datę uwierzytelnienia.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania wniosków o udzielenie pomocy kierowanych do państw członkowskich, jednolitych formularzy służących do powiadomienia

i jednolitych tytułów wykonawczych, uwzględniając potrzebę stosowania jednolitego systemu wzajemnej pomocy w obrębie Unii Europejskiej.

Art. 20. Do państwa członkowskiego nie przesyła się informacji i dokumentów otrzymanych przez urzędnika tego państwa w ramach uczestnictwa, o którym mowa w art. 61 ust. 1.

Art. 21. Wniosek o udzielenie pomocy może być wykorzystywany do dalszej wymiany informacji w ramach realizacji tego wniosku.

Art. 22. Centralne biuro łącznikowe uzupełnia wniosek o udzielenie pomocy kierowany do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o:

- 1) nazwę oraz adres siedziby lub inne informacje dotyczące centralnego biura łącznikowego;
- 2) wysokość należności pieniężnych przeliczoną na walutę:
 - a) państwa członkowskiego, według kursu ostatnio ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed dniem wysłania wniosku albo
 - b) państwa trzeciego, według średniego kursu złotego, w stosunku do waluty państwa, do którego kierowany jest wniosek, z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień wysłania wniosku, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski.

Art. 23. 1. Wnioski o udzielenie pomocy kierowane do państw trzecich, zaktualizowany tytuł wykonawczy, zagraniczny tytuł wykonawczy i zarządzenie zabezpieczenia są sporządzane według ustalonych wzorów.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków o udzielenie pomocy kierowanych do państw trzecich,
 - 2) wzory zaktualizowanego tytułu wykonawczego i zagranicznego tytułu wykonawczego,
 - 3) wzór zarządzenia zabezpieczenia
- uwzględniając potrzebę zapewnienia możliwości elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tych dokumentach.

DZIAŁ III

Ujawnianie informacji i dokumentów

Art. 24. 1. Informacje otrzymywane w ramach wzajemnej pomocy podlegają ochronie przewidzianej dla podobnych informacji na podstawie odrębnych przepisów.

2. Osoby akredytowane przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mają dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, wyłącznie w takim stopniu, w jakim jest to niezbędne do sprawowania nadzoru nad siecią łączności opracowaną na potrzeby transmisji dokonywanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej w obszarze należności celnych i podatków (sieć CCN), jej konserwacji i rozwijania.

Art. 25. Informacje otrzymywane w ramach udzielania wzajemnej pomocy mogą być wykorzystane do dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych, o których mowa w art. 2, oraz do obliczenia i dochodzenia obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 26. 1. Jeżeli wierzyciel lub organ egzekucyjny uzna, że informacje otrzymane od państwa członkowskiego mogą być wykorzystane do celów, o których mowa w art. 25, w innym państwie członkowskim, występuje do państwa członkowskiego, od którego informacje pochodzą, z wnioskiem o zajęcie stanowiska w sprawie przekazania tych informacji do innego państwa członkowskiego.

2. W przypadku niewyrażenia sprzeciwu przez państwo członkowskie, od którego pochodzą informacje, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania przez nie wniosku, wierzyciel lub organ egzekucyjny przekazuje informacje do innego państwa członkowskiego.

Art. 27. W przypadku wniosku państwa członkowskiego o zajęcie stanowiska w sprawie przekazania do innego państwa członkowskiego informacji, które mogą być wykorzystane do celów, o których mowa w art. 25, wierzyciel lub organ egzekucyjny może sprzeciwić się przekazaniu informacji. Centralne biuro łącznikowe przekazuje sprzeciw wierzyciela lub organu egzekucyjnego w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku od państwa członkowskiego.

Art. 28. 1. Wierzyciel lub organ egzekucyjny może wystąpić do państwa członkowskiego o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji pochodzących od

tego państwa do celów innych niż określone w art. 25, podając cel, któremu informacje te mają służyć.

2. W przypadku uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, informacje pochodzące od państwa członkowskiego wykorzystuje się do celów wskazanych we wniosku.

Art. 29. 1. W przypadku wniosku państwa członkowskiego o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji do celów innych niż określone w art. 25, wierzyciel lub organ egzekucyjny:

- 1) zgłasza sprzeciw, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej informacje nie mogą być wykorzystane do celów podobnych do celów wskazanych przez to państwo;
- 2) wyraża zgodę, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej informacje mogą być wykorzystane do celów podobnych do celów wskazanych przez to państwo.

2. Centralne biuro łącznikowe przekazuje sprzeciw lub zgodę wierzyciela lub organu egzekucyjnego w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku od państwa członkowskiego.

DZIAŁ IV

Stosowanie języków i tłumaczenia

Art. 30. 1. Wniosek o udzielenie pomocy, jednolity formularz służący do powiadomienia, jednolity tytuł wykonawczy, zaktualizowany tytuł wykonawczy lub zarządzenie zabezpieczenia albo pierwotny tytuł wykonawczy dołączony do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne przesyła się do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w języku urzędowym państwa, które ma udzielić pomocy, albo w języku uzgodnionym zgodnie z art. 32.

2. Centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język urzędowy państwa, które ma udzielić pomocy, albo na język uzgodniony zgodnie z art. 32, jeżeli jest to konieczne, dokumenty, o których mowa w ust. 1.

3. Dokumenty będące przedmiotem powiadomienia mogą być przesłane w języku polskim.

4. Na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język urzędowy państwa, które ma udzielić pomocy, albo na język uzgodniony zgodnie z art. 32 dokumenty inne niż wymienione w ust. 1 i 3.

Art. 31. 1. Centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język polski elementy wniosku o udzielenie pomocy, jednolitego formularza służącego do powiadomienia oraz jednolitego tytułu wykonawczego, otrzymanych od państwa członkowskiego, sporządzone w języku uzgodnionym zgodnie z art. 32.

2. Dokumenty wydane w państwie członkowskim lub państwie trzecim będące przedmiotem powiadomienia dotyczące należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6, mogą być przesłane do organu egzekucyjnego w języku urzędowym tego państwa. Centralne biuro łącznikowe tłumaczy na język polski, jeżeli jest to konieczne, dokumenty wydane w państwie członkowskim lub państwie trzecim będące przedmiotem powiadomienia dotyczące należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, albo występuje do tego państwa o tłumaczenie tych dokumentów na język polski.

3. Naczelnik urzędu skarbowego lub organ egzekucyjny występuje, jeżeli jest to konieczne, do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o tłumaczenie na język polski albo język uzgodniony zgodnie z art. 32 dokumentów tego państwa, innych niż określone w ust. 1 i 2.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze porozumienia z państwem członkowskim, uzgodnić inny język niż język urzędowy tego państwa, w którym będą sporządzone elementy wniosku o udzielenie pomocy dotyczącego należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6, jednolitego formularza służącego do powiadomienia lub jednolitego tytułu wykonawczego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze porozumienia z państwem członkowskim lub państwem trzecim, uzgodnić inny język niż język urzędowy tego państwa, w którym będą sporządzane wnioski o udzielenie pomocy, dokumenty, informacje i inne wnioski dotyczące należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, przesyłane w ramach wzajemnej pomocy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje centralne biuro łącznikowe o porozumieniach, o których mowa w ust. 1 i 2.

TYTUŁ III

Występowanie o udzielenie pomocy do państwa członkowskiego w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 33. 1. Z wnioskiem o udzielenie pomocy można wystąpić, jeżeli:

- 1) wysokość należności pieniężnej lub łączna wysokość kilku należności pieniężnych przeliczona na euro według kursu ostatnio ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed dniem wysłania wniosku nie jest niższa niż 1500 euro;
- 2) w dniu sporządzenia pierwszego wniosku o udzielenie pomocy nie upłynęło 5 lat, licząc od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych określonego zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Jeżeli jest prowadzone postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości należności pieniężnych lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej, nie stosuje się przepisu ust. 1 pkt 2.

3. Jeżeli było prowadzone postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości należności pieniężnych lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia, w którym ostatecznie zakończono postępowanie.

4. Jeżeli termin zapłaty należności pieniężnych został odroczony lub zapłata należności pieniężnych została rozłożona na raty, zgodnie z odrębnymi przepisami, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia upływu odroczonego terminu płatności lub od dnia upływu terminu płatności ostatniej raty.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2–4, nie występuje się z wnioskiem o udzielenie pomocy, jeżeli od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych, określonego zgodnie z odrębnymi przepisami, upłynęło 10 lat.

6. Jeżeli za wystąpieniem z wnioskiem o udzielenie pomocy przemawia ważny interes publiczny, przepisów ust. 1–5 nie stosuje się.

Art. 34. Do wniosku o udzielenie pomocy mogą być dołączone sprawozdania, oświadczenia oraz inne dokumenty, ich uwierzytelnione kopie lub wyciągi z nich, o ile jest to niezbędne do realizacji wniosku przez państwo członkowskie.

Art. 35. Wierzyciel lub organ egzekucyjny, po skierowaniu wniosku o udzielenie pomocy, powiadamia niezwłocznie państwo członkowskie o okolicznościach mających znaczenie dla tej pomocy, w szczególności o zmianie wysokości należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 36. Spory dotyczące istnienia lub wysokości należności pieniężnych, wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych lub doręczenia decyzji, postanowienia, orzeczenia lub innego dokumentu wydanego w Rzeczypospolitej Polskiej, odnoszących się do należności pieniężnych, ich dochodzenia lub zabezpieczenia, rozstrzygane są na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

DZIAŁ II

Wniosek o udzielenie informacji

Art. 37. 1. Wierzyciel lub organ egzekucyjny występuje z wnioskiem o udzielenie informacji w przypadku potrzeby uzyskania informacji istotnych dla powiadomienia, dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych dotyczących podmiotu lub jego majątku.

2. Wniosek o udzielenie informacji powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę, adres siedziby lub inne dane identyfikujące wierzyciela lub organ egzekucyjny;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, jego adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane służące do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych.

DZIAŁ III

Wniosek o powiadomienie

Art. 38. 1. Wniosek o powiadomienie dotyczy podmiotu, któremu na podstawie odrębnych przepisów doręcza się decyzję, postanowienie, orzeczenie lub inny dokument wydany w Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczące należności pieniężnych.

2. Wierzyciel lub organ egzekucyjny występuje z wnioskiem o powiadomienie, gdy nie można dokonać doręczenia zgodnie z odrębnymi przepisami regulującymi

doręczenie danego rodzaju dokumentu lub gdy takie doręczenie spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

Art. 39. 1. Wniosek o powiadomienie oraz jednolity formularz służący do powiadomienia powinny zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące wierzyciela, organu egzekucyjnego, innego organu lub urzędu:
 - a) który wydał załączony dokument,
 - b) od którego można uzyskać dalsze informacje dotyczące dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia lub możliwości zaskarżenia dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia, jeżeli jest inny niż określony w lit. a;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, jego adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i oznaczenie dokumentu będącego przedmiotem powiadomienia;
- 4) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych.

2. Do wniosku o powiadomienie dołącza się:

- 1) jednolity formularz służący do powiadomienia;
- 2) dokument będący przedmiotem powiadomienia.

DZIAŁ IV

Występowanie o odzyskanie należności pieniężnych i ich rozliczanie

Rozdział 1

Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 40. 1. Organ egzekucyjny może wystąpić z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych, jeżeli nie toczy się postępowanie w sprawie istnienia lub wysokości należności pieniężnych lub w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, chyba że postępowanie takie jest w toku, a przepisy odrębne umożliwiają dochodzenie tych należności.

2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych organ egzekucyjny stosuje środki egzekucyjne określone w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z wyjątkiem przypadków, gdy:

- 1) egzekucja administracyjna ze znanego majątku znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie doprowadziłaby do całkowitego wyegzekwowania należności pieniężnych lub nie jest znany majątek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z którego mogłyby być zaspokojone należności pieniężne, a organ egzekucyjny posiada informacje o majątku znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego;
- 2) egzekucja administracyjna należności pieniężnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spowodowałaby nieproporcjonalne trudności.

Art. 41. 1. Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych oraz jednolity tytuł wykonawczy powinny zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące wierzyciela lub organu egzekucyjnego, innego organu lub urzędu:
 - a) odpowiedzialnego za określenie wysokości należności pieniężnych,
 - b) od którego można uzyskać dalsze informacje dotyczące należności pieniężnych lub możliwości zaskarżenia obowiązku zapłaty tych należności, jeżeli jest inny niż określony w lit. a;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych, wyrażonych w złotych i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany, oraz okresu, którego dotyczą należności pieniężne;
- 4) oznaczenie pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych dołącza się:

- 1) jednolity tytuł wykonawczy;
- 2) odpis pierwotnego tytułu wykonawczego, jeżeli wcześniej nie został doręczony.

3. We wniosku o odzyskanie należności pieniężnych podaje się informację o majątku, którym dysponuje podmiot na terytorium państwa członkowskiego, o ile jest znany organowi egzekucyjnemu.

Art. 42. 1. Treść jednolitego tytułu wykonawczego powinna być zgodna z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Jednolity tytuł wykonawczy może także obejmować należności pieniężne wymienione w art. 2 pkt 4 i 6, inne niż zawarte w pierwotnym tytule wykonawczym,

jeżeli powstały od dnia wystawienia pierwotnego tytułu wykonawczego do dnia poprzedzającego dzień wystąpienia z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 43. Jeżeli wszczęto procedurę wzajemnego porozumiewania, a wynik tej procedury może mieć wpływ na egzekwowany obowiązek będący przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych, organ egzekucyjny może, po otrzymaniu od państwa członkowskiego informacji o zawieszeniu lub wstrzymaniu dochodzenia tych należności, gdy uzna to za konieczne, wystąpić do tego państwa o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 44. 1. Wniosek państwa członkowskiego o zwrot wydatków związanych z odzyskaniem należności pieniężnych stwarzającym szczególne problemy, powodującym powstanie znacząco wysokich wydatków egzekucyjnych lub wiążącym się ze zwalczaniem zorganizowanej grupy albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa, centralne biuro łącznikowe przekazuje, za pośrednictwem właściwego organu egzekucyjnego, do wierzyciela w celu uzgodnienia z państwem członkowskim zakresu i sposobu pokrycia wydatków.

2. Wierzyciel przekazuje do państwa członkowskiego informację, czy i w jakim zakresie pokryje wydatki, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku od organu egzekucyjnego.

Art. 45. 1. Należność pieniężną wskazaną w jednolitym tytule wykonawczym uznaje się za wyegzekwowaną, jeżeli z informacji otrzymanej od państwa członkowskiego wynika, że wysokość wyegzekwowanej należności pieniężnej odpowiada wysokości należności pieniężnej wskazanej w jednolitym tytule wykonawczym w walucie tego państwa, niezależnie od odsetek naliczonych zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie i przekazanych do organu egzekucyjnego przez to państwo.

2. Jeżeli otrzymana przez organ egzekucyjny lub wierzyciela od państwa członkowskiego należność pieniężna jest wyższa albo niższa od wysokości należności pieniężnej wyrażonej w złotych w jednolitym tytule wykonawczym, różnica stanowi odpowiednio dochód albo stratę organu egzekucyjnego lub wierzyciela.

Rozdział 2

Zarzuty

Art. 46. 1. Podmiot może wnieść zarzuty w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę do dochodzenia należności pieniężnych w państwie członkowskim.

2. Podstawą zarzutu może być:

- 1) niezgodne z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego, na dzień wystawienia jednolitego tytułu wykonawczego, określenie:
 - a) podmiotu,
 - b) rodzaju oraz wysokości należności pieniężnych,
 - c) okresu, którego dotyczą należności pieniężne;
- 2) określenie w jednolitym tytule wykonawczym wysokości należności pieniężnych, o których mowa w art. 42 ust. 2, niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z orzeczenia właściwego organu albo bezpośrednio z przepisu prawa.

3. Zarzuty w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego wnosi się w okresie realizacji wniosku o odzyskanie należności pieniężnych przez państwo członkowskie do organu egzekucyjnego, który sporządził jednolity tytuł wykonawczy.

Art. 47. 1. Organ egzekucyjny niezwłocznie informuje państwo członkowskie o wszczęciu postępowania w sprawie zarzutów w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ egzekucyjny może wystąpić z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne lub z uzasadnionym wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

Art. 48. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie:

- 1) o niedopuszczalności zarzutów;
- 2) w sprawie:
 - a) uznania zarzutów w całości albo w części,
 - b) odmowy uznania zarzutów.

Art. 49. 1. Na postanowienie o niedopuszczalności zarzutów oraz na postanowienie w sprawie zarzutów podmiotowi służy zażalenie.

2. Zażalenie do organu odwoławczego wnosi się za pośrednictwem organu egzekucyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

Art. 50. Organ egzekucyjny niezwłocznie po ostatecznym zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego:

- 1) wycofuje wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, wskazując przyczynę wycofania wniosku;
- 2) zmienia wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, wskazując przyczynę zmiany, oraz sporządza zmieniony jednolity tytuł wykonawczy;
- 3) występuje z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych, chyba że wystąpił z takim wnioskiem na podstawie art. 47 ust. 2;
- 4) informuje państwo członkowskie o zakończeniu postępowania w sprawie zarzutów w sprawie jednolitego tytułu wykonawczego, w przypadku gdy wystąpił z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych na podstawie art. 47 ust. 2.

Rozdział 3

Zmiana i wycofanie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 51. Organ egzekucyjny może, w każdym czasie, zmienić albo wycofać wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, wskazując przyczynę zmiany albo wycofania wniosku.

Art. 52. W przypadku wydania decyzji, postanowienia lub innego orzeczenia zmieniających wysokość należności pieniężnych objętych jednolitym tytułem wykonawczym organ egzekucyjny zmienia wniosek o odzyskanie należności pieniężnych i sporządza zmieniony jednolity tytuł wykonawczy.

Art. 53. 1. W przypadku zmiany powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnych objętych jednolitym tytułem wykonawczym albo wycofania wniosku o odzyskanie należności pieniężnych organ egzekucyjny lub wierzyciel na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego zwraca otrzymane od tego państwa nienależnie wyegzekwowane należności pieniężne.

2. Na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego organ egzekucyjny lub wierzyciel przekazuje temu państwu należne podmiotowi odszkodowanie lub inne należności pieniężne wskazane w tym wniosku.

Art. 54. Do zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 41–51 i art. 53.

DZIAŁ V

Wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne

Art. 55. Organ egzekucyjny może wystąpić z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne, gdy toczy się postępowanie w sprawie istnienia lub określenia wysokości należności pieniężnych, postępowanie w sprawie wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych albo gdy nie został wystawiony pierwotny tytuł wykonawczy, a odrębne przepisy umożliwiają zabezpieczenie tych należności.

Art. 56. 1. Wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę, adres siedziby lub inne dane identyfikujące organ egzekucyjny;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) oznaczenie zarządzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo pierwotnego tytułu wykonawczego;
- 4) deklarację potwierdzającą spełnienie warunków do wystąpienia z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne;
- 5) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych, wyrażonych w złotych i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany, oraz okresu, którego dotyczą należności pieniężne.

2. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne dołącza się odpis zarządzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo odpis pierwotnego tytułu wykonawczego.

Art. 57. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 41 ust. 3, art. 44, art. 51 i art. 52.

DZIAŁ VI

Przedawnienie

Art. 58. Czynności podjęte przez państwo członkowskie zgodnie z wnioskiem o udzielenie pomocy wywołują taki skutek w zakresie biegu terminu przedawnienia, jak analogiczne czynności podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 59. Organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie o zdarzeniach wywołujących skutek w zakresie biegu terminu przedawnienia należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

TYTUŁ IV

Udzielanie pomocy państwu członkowskiemu w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 60. 1. Nie ma obowiązku udzielenia pomocy, jeżeli:

- 1) wysokość należności pieniężnej lub łączna wysokość kilku należności pieniężnych, przeliczona na euro według kursu ostatnio ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przed dniem wysłania wniosku o udzielenie pomocy, jest niższa od 1500 euro;
- 2) od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych wskazanego we wniosku, do dnia wpłynięcia pierwszego wniosku o udzielenie pomocy upłynęło 5 lat.

2. Jeżeli należności pieniężne lub pierwotny tytuł wykonawczy były zaskarżone w państwie członkowskim, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia, w którym należności pieniężne lub pierwotny tytuł wykonawczy nie mogą być już zaskarżone w tym państwie.

3. Jeżeli termin zapłaty należności pieniężnych został odroczony lub zapłata należności pieniężnych została rozłożona na raty, 5-letni termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest liczony od dnia upływu odroczonego terminu płatności lub od dnia upływu terminu płatności ostatniej raty.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, nie ma obowiązku udzielenia pomocy, jeżeli od dnia upływu terminu płatności należności pieniężnych wskazanego we wniosku o udzielenie pomocy upłynęło 10 lat.

Art. 61. 1. Urzędnik państwa członkowskiego może być obecny przy wykonywaniu czynności związanych z realizacją wzajemnej pomocy, a w szczególności może:

- 1) być obecny przy przesłuchiowaniu strony i innych uczestników postępowania egzekucyjnego w administracji, w szczególności świadków i biegłych;
- 2) przeglądać i analizować akta sprawy, z wyjątkiem akt zawierających informacje niejawne, a także innych akt, które organ egzekucyjny wyłączy ze względu na ważny interes państwa;
- 3) być obecny przy dokonywaniu czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających.

2. Przed przystąpieniem do czynności, o których mowa w ust. 1, urzędnik państwa członkowskiego przedstawia pisemne upoważnienie wystawione przez właściwy organ tego państwa, określające w szczególności imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe tego urzędnika.

3. Szczegółowe zasady i zakres uczestnictwa urzędnika państwa członkowskiego określa porozumienie, o którym mowa w art. 6 pkt 2.

Art. 62. Organ egzekucyjny przekazuje do państwa członkowskiego istotne informacje dotyczące sprawy będącej przedmiotem wniosku o odzyskanie należności pieniężnych lub wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

Art. 63. Przedawnienie należności pieniężnych państwa członkowskiego występującego z wnioskiem o udzielenie pomocy określają przepisy obowiązujące w tym państwie.

DZIAŁ II

Udzielanie informacji

Rozdział 1

Informacje bez wniosku

Art. 64. W przypadku przewidywanego zwrotu:

- 1) podatku,
- 2) nadpłaty podatku

– z wyłączeniem podatku od towarów i usług,

3) należności celnych

– podmiotowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim organ podatkowy właściwy w sprawie zwrotu może przekazać przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej informację o przewidywanym zwrocie do właściwego państwa członkowskiego. Przekazywanie informacji może odbywać się z wykorzystaniem wniosków o udzielenie pomocy.

Art. 65. Informacja, o której mowa w art. 64, powinna zawierać następujące dane:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby, datę urodzenia, identyfikator podatkowy podmiotu, którego dotyczy informacja;
- 2) wysokość i rodzaj podatku będącego przedmiotem zwrotu;
- 3) wysokość nadpłaty podatku i jego rodzaj;
- 4) wysokość i rodzaj należności celnych będących przedmiotem zwrotu;
- 5) termin zwrotu podatku, nadpłaty podatku lub należności celnych.

Rozdział 2

Informacje na wniosek

Art. 66. Na wniosek o udzielenie informacji pochodzący od państwa członkowskiego udziela się wszelkich informacji, które są istotne do powiadomienia, dochodzenia lub zabezpieczenia należności pieniężnych.

Art. 67. 1. Centralne biuro łącznikowe przekazuje wniosek o udzielenie informacji do realizacji naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek, jeśli nie posiada wystarczających informacji do realizacji wniosku.

2. Do realizacji wniosku o udzielenie informacji naczelnik urzędu skarbowego stosuje przepisy art. 36 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 68. 1. Nie udziela się informacji:

- 1) których nie można uzyskać do celów egzekucji lub zabezpieczenia tego rodzaju należności pieniężnych powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) objętych tajemnicą zawodową, handlową lub przemysłową;

3) których ujawnienie mogłoby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub byłoby sprzeczne z jej podstawowymi zasadami porządku prawnego.

2. Podstawą odmowy udzielenia informacji nie może być powołanie się wyłącznie na okoliczność, że informacja taka jest w posiadaniu banku lub innej instytucji finansowej, przedstawiciela lub pełnomocnika podmiotu, którego dotyczy wniosek o udzielenie informacji, lub że informacja dotyczy udziałów własnościowych w tym podmiocie.

3. Centralne biuro łącznikowe lub naczelnik urzędu skarbowego informuje państwo członkowskie o przyczynach odmowy udzielenia informacji.

DZIAŁ III

Powiadomienie

Art. 69. 1. Na wniosek o powiadomienie pochodzący od państwa członkowskiego naczelnik urzędu skarbowego doręcza podmiotowi dokumenty odnoszące się do należności pieniężnych, wraz z jednolitym formularzem służącym do powiadomienia.

2. Za doręczenie dokumentów, o których mowa w ust. 1, otrzymanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej uznaje się doręczenie tych dokumentów w postaci elektronicznej, jeżeli takie doręczenie umożliwia zapoznanie się z ich treścią, a gdy nie jest to możliwe – w postaci papierowej. Doręczenie w postaci papierowej polega na doręczeniu wydruku dokumentów. Na wydruku umieszcza się potwierdzenie zgodności danych zawartych w wydruku z treścią dokumentów, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem daty dokonania wydruku, imienia, nazwiska, stanowiska służbowego i podpisem osoby dokonującej potwierdzenia.

Art. 70. Naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie informuje państwo członkowskie o wszelkich czynnościach podjętych w ramach realizacji wniosku o powiadomienie, w szczególności o dacie doręczenia.

Art. 71. 1. Podmiotowi przysługuje sprzeciw w sprawie doręczenia.

2. Podstawą sprzeciwu jest dokonanie doręczenia niezgodnie z przepisami działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 72. 1. Sprzeciw w sprawie doręczenia wnosi się do naczelnika urzędu skarbowego, który dokonał doręczenia dokumentu będącego przedmiotem wniosku o powiadomienie, w terminie miesiąca od dnia, w którym podmiot dowiedział się o dokumencie będącym przedmiotem wniosku o powiadomienie.

2. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje postanowienie o:

- 1) niedopuszczalności sprzeciwu w sprawie doręczenia;
- 2) odmowie uznania sprzeciwu w sprawie doręczenia;
- 3) uznaniu sprzeciwu w sprawie doręczenia.

3. Na postanowienie służy podmiotowi zażalenie do organu odwoławczego wnoszone za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

4. W przypadku uznania sprzeciwu w sprawie doręczenia przepisy art. 69 stosuje się odpowiednio, chyba że dokument będący przedmiotem wniosku o powiadomienie został wcześniej doręczony.

5. Naczelnik urzędu skarbowego informuje państwo członkowskie o dacie doręczenia, wyjaśniając przyczyny ponownego doręczenia.

DZIAŁ IV

Dochodzenie należności pieniężnych

Rozdział 1

Realizacja wniosku o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 73. 1. Organ egzekucyjny podejmuje wszelkie niezbędne czynności zmierzające do wyegzekwowania należności pieniężnych na podstawie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych pochodzącego od państwa członkowskiego.

2. Organ egzekucyjny egzekwuje należności pieniężne w złotych.

Art. 74. Jednolity tytuł wykonawczy otrzymany od państwa członkowskiego nie podlega zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu.

Art. 75. 1. Od należności pieniężnych państw członkowskich, o których mowa w art. 2 pkt 1–3, nalicza się odsetki w wysokości i na zasadach określonych w

przepisach działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.³⁾).

2. Odsetki nalicza się od dnia otrzymania przez centralne biuro łącznikowe wniosku o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 76. Organ egzekucyjny przekazuje wyegzekwowane należności pieniężne wraz z odsetkami oraz opłatą prolongacyjną naliczoną w wysokości i na zasadach określonych w przepisach działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa bezpośrednio na rachunek wskazany we wniosku o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 77. Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych uznaje się za zrealizowany, jeżeli należności pieniężne zostały wyegzekwowane w złotych w wysokości, która po przeliczeniu według kursu wymiany wskazanego w tym wniosku, jest równa wysokości należności pieniężnych określonych w walucie państwa członkowskiego w jednolitym tytule wykonawczym, niezależnie od odsetek i opłaty prolongacyjnej, o której mowa w art. 76.

Rozdział 2

Spory

Art. 78. Spory dotyczące należności pieniężnych państwa członkowskiego, pierwotnego tytułu wykonawczego, jednolitego tytułu wykonawczego oraz powiadomienia dokonanego przez państwo członkowskie są rozstrzygane przez właściwy organ tego państwa zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 79. 1. Postępowanie egzekucyjne podlega zawieszeniu z dniem otrzymania przez centralne biuro łącznikowe od państwa członkowskiego informacji o sporze, chyba że państwo członkowskie wystąpi z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

2. W przypadku otrzymania od podmiotu informacji o sporze organ egzekucyjny niezwłocznie występuje do państwa członkowskiego o potwierdzenie tej informacji.

3. W przypadku potwierdzenia przez państwo członkowskie informacji o sporze postępowanie egzekucyjne zawiesza się z dniem otrzymania przez organ egzekucyjny

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285 i 568.

informacji od podmiotu, chyba że państwo członkowskie wystąpi z wnioskiem o dalsze odzyskiwanie tych należności.

4. Postępowanie egzekucyjne jest zawieszone do dnia zawiadomienia centralnego biura łącznikowego przez państwo członkowskie o ostatecznym zakończeniu sporu.

5. Na wniosek państwa członkowskiego lub z urzędu organ egzekucyjny może dokonać zabezpieczenia należności pieniężnych w czasie zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Rozdział 3

Zmiana i wycofanie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych

Art. 80. 1. W przypadku zmiany wniosku o odzyskanie należności pieniężnych państwa członkowskiego organ egzekucyjny prowadzi dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych w zakresie wskazanym w zmienionym wniosku i na podstawie zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego.

2. W przypadku zmiany wniosku o odzyskanie należności pieniężnych powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnych będących przedmiotem tego wniosku organ egzekucyjny zwraca podmiotowi różnicę wysokości należności pieniężnych, spowodowaną zmianą wniosku, wraz z odsetkami z tytułu zwrotu tej różnicy naliczonymi zgodnie z art. 82.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wyegzekwowane należności pieniężne:

- 1) nie zostały przekazane państwu członkowskiemu – organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie o wysokości zwróconych należności pieniężnych;
- 2) zostały przekazane do państwa członkowskiego – organ egzekucyjny występuje do państwa członkowskiego o przekazanie na rachunek organu egzekucyjnego należności pieniężnych wypłaconych podmiotowi.

Art. 81. 1. W przypadku wycofania wniosku o odzyskanie należności pieniężnych postępowanie egzekucyjne podlega umorzeniu z dniem otrzymania takiego wniosku przez centralne biuro łącznikowe.

2. W przypadku wycofania wniosku organ egzekucyjny zwraca podmiotowi wyegzekwowane należności pieniężne wraz z odsetkami z tytułu ich zwrotu naliczonymi zgodnie z art. 82.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli wyegzekwowane należności pieniężne:

- 1) nie zostały przekazane państwu członkowskiemu – organ egzekucyjny informuje to państwo o wysokości zwróconych należności pieniężnych;
- 2) zostały przekazane do państwa członkowskiego – organ egzekucyjny występuje do tego państwa o przekazanie na rachunek organu egzekucyjnego należności pieniężnych wypłaconych podmiotowi.

Art. 82. 1. W przypadkach określonych w art. 80 i art. 81 zwracane należności pieniężne, o których mowa w art. 2 pkt 1–3, traktowane są jako nadpłata w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, do których odpowiednie zastosowanie mają przepisy art. 73 § 1 pkt 1, art. 76, art. 76a § 1 i § 2 pkt 1, art. 77b, art. 78 § 1, 2 i 4 oraz art. 80 tej ustawy.

2. Należności pieniężne określone w ust. 1 podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku państwa członkowskiego o zmianę albo wycofanie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych wraz z oprocentowaniem naliczonym od dnia wpływu należności pieniężnych do organu egzekucyjnego.

3. Do zwrotu kosztów egzekucyjnych stosuje się przepis art. 64cd ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 83. 1. Należności pieniężne z tytułu zasądzonego od centralnego biura łącznikowego odszkodowania za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych państwa członkowskiego, centralne biuro łącznikowe wypłaca niezwłocznie podmiotowi, na rzecz którego zasądzone zostało odszkodowanie.

2. Centralne biuro łącznikowe przekazuje do państwa członkowskiego informację o wysokości wypłaconych należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, wraz z numerem rachunku bankowego, na który należy przekazać kwotę równą wysokości wypłaconych należności pieniężnych.

DZIAŁ V

Zabezpieczenie należności pieniężnych

Art. 84. Dokument zabezpieczenia otrzymany od państwa członkowskiego nie podlega zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu.

Art. 85. 1. W przypadku gdy do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne nie dołączono dokumentu zabezpieczenia, centralne biuro łącznikowe sporządza zarządzenie zabezpieczenia na podstawie wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne.

2. Zarządzenie zabezpieczenia powinno zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące organu lub urzędu występującego z wnioskiem o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych wyrażonych w złotych oraz okresu, którego dotyczą te należności;
- 4) klauzulę organu egzekucyjnego o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

3. (uchylony)

Art. 86. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 oraz art. 77–83.

TYTUŁ V

Wzajemna pomoc w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 87. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym tytule do wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, stosuje się odpowiednio przepisy tytułu III, z wyłączeniem art. 33 i rozdziału 2 działu IV, oraz tytułu IV, z wyłączeniem art. 60, art. 64 i art. 65.

2. Ilekroć w tytule III jest mowa o jednolitym tytule wykonawczym, na potrzeby niniejszego tytułu rozumie się przez to zaktualizowany tytuł wykonawczy.

3. Ilekroć w tytule IV jest mowa o jednolitym tytule wykonawczym, na potrzeby niniejszego tytułu rozumie się przez to zagraniczny tytuł wykonawczy.

4. Do wzajemnej pomocy w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 7, nie stosuje się jednolitego formularza służącego do powiadomienia.

Art. 88. Jeżeli podobny wniosek o udzielenie pomocy został przesłany również do innego państwa, wierzyciel lub organ egzekucyjny umieszcza o tym informację we wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 89. Na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wierzyciel lub organ egzekucyjny przesyła dodatkowe informacje niezbędne do realizacji wniosku o udzielenie pomocy.

Art. 90. Centralne biuro łącznikowe lub organ egzekucyjny może, w uzasadnionych przypadkach, wystąpić z wnioskiem o przesłanie dodatkowych informacji niezbędnych do realizacji wniosku o udzielenie pomocy do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

DZIAŁ II

Występowanie o udzielenie pomocy do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego

Rozdział 1

Wniosek o udzielenie informacji i wniosek o powiadomienie

Art. 91. Wierzyciel lub organ egzekucyjny może, w każdym czasie, wycofać wniosek o udzielenie informacji.

Art. 92. Do wniosku o powiadomienie dołącza się oryginał albo uwierzytelnioną kopię dokumentu, którego dotyczy wniosek, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 93. Powiadomienie dokonane przez państwo członkowskie lub państwo trzecie, zgodnie z przepisami regulującymi powiadomienia obowiązującymi w tym państwie, wywołuje takie same skutki, jak doręczenie takiego dokumentu zgodnie z przepisami obowiązującymi w Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Wniosek o odzyskanie należności pieniężnych i wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne

Art. 94. 1. Do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych dołącza się:

- 1) zaktualizowany tytuł wykonawczy;
- 2) odpis pierwotnego tytułu wykonawczego, jeżeli wcześniej nie został doręczony.

2. Do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych mogą być dołączone inne dokumenty dotyczące tych należności.

Art. 95. 1. Treść zaktualizowanego tytułu wykonawczego powinna być zgodna z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego, przy czym należności pieniężne podaje się w wysokości należnej na dzień sporządzenia zaktualizowanego tytułu wykonawczego.

2. Zaktualizowany tytuł wykonawczy może być sporządzony w odniesieniu do kilku należności pieniężnych lub kilku podmiotów, zgodnie z pierwotnym tytułem wykonawczym oraz wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych.

3. Zaktualizowany tytuł wykonawczy powinien zawierać imię i nazwisko oraz określenie stanowiska służbowego pracownika obsługującego organ egzekucyjny.

Art. 96. Organ egzekucyjny niezwłocznie przekazuje do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego istotne informacje dotyczące sprawy, w której wystąpiono z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych, w szczególności o:

- 1) zmianie wysokości należności pieniężnych;
- 2) wszczęciu postępowania w sprawie:
 - a) istnienia lub wysokości należności pieniężnych,
 - b) wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej należności pieniężnych,
 - c) doręczenia przez wierzyciela lub organ egzekucyjny orzeczenia lub innego dokumentu dotyczącego dochodzonych należności pieniężnych.

Art. 97. 1. Organ egzekucyjny sporządza zmieniony zaktualizowany tytuł wykonawczy na podstawie zmienionego pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Należności pieniężne przelicza się na walutę państwa członkowskiego lub państwa trzeciego zgodnie z art. 22 pkt 2.

Art. 98. Organ egzekucyjny wycofuje wniosek o odzyskanie należności pieniężnych, jeżeli postępowanie w sprawie dochodzenia tych należności stało się bezprzedmiotowe z powodu zapłaty, umorzenia, wygaśnięcia należności pieniężnych albo z innego powodu określonego w odrębnych przepisach.

Art. 99. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 96–98.

DZIAŁ III

Udzielanie pomocy na wniosek państwa członkowskiego lub państwa trzeciego

Rozdział 1

Udzielanie informacji i odzyskiwanie należności pieniężnych

Art. 100. 1. Centralne biuro łącznikowe lub naczelnik urzędu skarbowego, realizując wniosek o udzielenie informacji, przesyła do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego wymagane informacje w miarę ich pozyskiwania.

2. Centralne biuro łącznikowe lub organ egzekucyjny informuje, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji, państwo członkowskie lub państwo trzecie o wynikach realizacji tego wniosku.

Art. 101. Na wniosek o odzyskanie należności pieniężnych pochodzący od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego centralne biuro łącznikowe sporządza zagraniczny tytuł wykonawczy.

Art. 102. 1. Treść zagranicznego tytułu wykonawczego powinna być zgodna z treścią pierwotnego tytułu wykonawczego.

2. Zagraniczny tytuł wykonawczy powinien zawierać co najmniej:

- 1) nazwę i adres siedziby lub inne dane dotyczące organu lub urzędu występującego z wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub siedziby oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu;
- 3) określenie rodzaju i wysokości należności pieniężnych wyrażonych w złotych oraz okresu, którego dotyczą należności pieniężne;
- 4) oznaczenie pierwotnego tytułu wykonawczego;
- 5) klauzulę organu egzekucyjnego o skierowaniu zagranicznego tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej.

3. (uchylony)

4. Zagraniczny tytuł wykonawczy może zostać sporządzony w odniesieniu do kilku należności pieniężnych lub kilku podmiotów, zgodnie z pierwotnym tytułem wykonawczym oraz wnioskiem o odzyskanie należności pieniężnych.

Art. 103. 1. W przypadku gdy całość lub część dochodzonych należności pieniężnych nie może być wyegzekwowana, organ egzekucyjny informuje o tym państwo członkowskie lub państwo trzecie, podając przyczyny niemożności realizacji wniosku o odzyskanie należności pieniężnych w całości lub części.

2. Organ egzekucyjny informuje państwo członkowskie lub państwo trzecie o stanie i wynikach realizacji wniosku o odzyskanie należności pieniężnych nie później niż w terminie 6 miesięcy lub każdej jego wielokrotności od dnia potwierdzenia otrzymania tego wniosku przez centralne biuro łącznikowe.

Art. 104. Spory dotyczące należności pieniężnych państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pierwotnego tytułu wykonawczego oraz powiadomienia dokonanego przez państwo członkowskie lub państwo trzecie są rozstrzygane przez właściwy organ tego państwa zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Art. 105. Centralne biuro łącznikowe sporządza zmieniony zagraniczny tytuł wykonawczy po otrzymaniu od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego informacji o zmianie podstawy prawnej dochodzonego obowiązku powodującej zmianę wysokości należności pieniężnych.

Art. 106. W przypadku gdy państwo członkowskie lub państwo trzecie poinformuje o zmianie wysokości należności pieniężnych z przyczyny innej niż wskazana w art. 105, organ egzekucyjny prowadzi dalsze odzyskiwanie należności pieniężnych w zakresie określonym w tej informacji.

Art. 107. 1. Przekazanie państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu należności pieniężnych następuje w terminie 2 miesięcy od dnia ich wyegzekwowania.

2. Organ egzekucyjny może wstrzymać się z przekazaniem wyegzekwowanych należności pieniężnych do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu w sprawie wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że wniesiony przez podmiot środek zaskarżenia zostanie rozpatrzony na jego korzyść.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może uzgodnić z państwem członkowskim lub państwem trzecim inny niż wskazany w ust. 1 termin przekazywania należności pieniężnych wyegzekwowanych w kwocie poniżej 1500 euro.

Rozdział 2

Zabezpieczenie należności pieniężnych

Art. 108. Centralne biuro łącznikowe sporządza zarządzenie zabezpieczenia na wniosek o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne pochodzący od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Art. 109. Do wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne stosuje się odpowiednio przepisy art. 103–106.

TYTUŁ VI

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 110–122. (pominięte)

Art. 123. 1. Do postępowań egzekucyjnych w administracji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2–6.

2. Organ egzekucyjny może, na podstawie art. 13 § 1 ustawy zmienianej w art. 111⁴⁾, w brzmieniu dotychczasowym, zwolnić określony składnik majątkowy zobowiązanego bez zgody wierzyciela.

3. Do wstrzymania czynności egzekucyjnych lub postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 23 § 6 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, nie jest wymagana zgoda wierzyciela.

4. Do wszczęcia i prowadzenia egzekucji z nieruchomości stosuje się przepisy działu II rozdziału 7 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy:

- 1) art. 17a, art. 26b, art. 36 § 1, art. 56 § 1, art. 57 § 1 i art. 71 § 3 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 49 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 113⁵⁾, art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. v ustawy zmienianej w art. 115⁶⁾, art. 54 pkt 8a ustawy zmienianej w art. 116⁷⁾, art. 19 ust.

⁴⁾ Art. 111 zawiera zmiany do ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

⁵⁾ Art. 113 zawiera zmiany do ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

⁶⁾ Art. 115 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

⁷⁾ Art. 116 zawiera zmiany do ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 117⁸⁾, art. 8a ustawy zmienianej w art. 118⁹⁾, art. 18a ustawy zmienianej w art. 119¹⁰⁾, art. 281 ust. 1 pkt 10a ustawy zmienianej w art. 120¹¹⁾, art. 149 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 121¹²⁾ oraz art. 9f ust. 1 pkt 15a ustawy zmienianej w art. 122¹³⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Przepisy art. 28b i art. 28c ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do postępowań egzekucyjnych w administracji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tych przepisów.

Art. 124. 1. Do wniosków państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o udzielenie pomocy wniesionych do organu wykonującego przed dniem 1 stycznia 2012 r. i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie ustawy zastosowanie mają przepisy działu I rozdziału 7 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem art. 66b § 3 i art. 66h § 2 i 4 tej ustawy, z tym że funkcje organu wykonującego sprawuje centralne biuro łącznikowe.

2. Do wniosków państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o udzielenie pomocy wniesionych do organu wykonującego od dnia 1 stycznia 2012 r. i niezrealizowanych do dnia wejścia w życie ustawy zastosowanie mają przepisy niniejszej ustawy.

Art. 125. 1. Do wniosków polskich wierzycieli i organów egzekucyjnych o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie wniesionych do organu wnioskującego przed dniem 1 stycznia 2012 r. i nieprzekazanych do tych państw do dnia wejścia w życie ustawy zastosowanie mają przepisy niniejszej ustawy.

2. Do wniosków polskich wierzycieli i organów egzekucyjnych o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie wniesionych do organu wnioskującego przed dniem 1 stycznia 2012 r. i przekazanych do tych państw zastosowanie mają przepisy działu I rozdziału 7 ustawy zmienianej w art. 111, w

⁸⁾ Art. 117 zawiera zmiany do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

⁹⁾ Art. 118 zawiera zmiany do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.

¹⁰⁾ Art. 119 zawiera zmiany do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.

¹¹⁾ Art. 120 zawiera zmiany do ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

¹²⁾ Art. 121 zawiera zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

¹³⁾ Art. 122 zawiera zmiany do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem art. 66b § 3 i art. 66h § 2 i 4 tej ustawy, z tym że funkcje organu wnioskującego sprawuje centralne biuro łącznikowe.

3. Do wniosków polskich wierzycieli i organów egzekucyjnych o udzielenie pomocy przez państwo członkowskie lub państwo trzecie wniesionych do organu wnioskującego od dnia 1 stycznia 2012 r. zastosowanie mają przepisy niniejszej ustawy.

Art. 126. Informację dotyczącą pomocy, o której mowa w art. 66a ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu dotychczasowym, za 2013 r. i przekazywaną do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 66b § 3 tej ustawy, minister właściwy do spraw finansów publicznych sporządzi i przekaże w formie i w zakresie określonych w art. 7.

Art. 127. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 § 2, art. 15 § 5, art. 26 § 2, art. 65, art. 67 § 1, art. 67c § 7 i 15, art. 109 § 1, art. 110r § 2 oraz art. 156 § 2 ustawy zmienianej w art. 111, pozostają w mocy do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych przepisów, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 128. Do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 26 § 2 ustawy zmienianej w art. 111, przepisu art. 27 § 1 pkt 12 tej ustawy nie stosuje się. Do tytułu wykonawczego wierzyciel dołącza dowód doręczenia upomnienia, a jeżeli doręczenie upomnienia nie było wymagane, podaje w tytule wykonawczym podstawę prawną braku tego obowiązku.

Art. 129. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 111 pkt 16, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia¹⁴⁾.

¹⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 6 listopada 2013 r.